

Când dragostea m-a întrebat

LARISA BĂLAN

Azi stăteam de vorbă cu dragostea
Și m-a întrebat cu-n gust amar printre bătași:
„De ce mă iubește lumea, iar pe tine nu?”
Și i-am zâmbit frumos, desprins dintr-o revistă,
Că ea e aripă de înger,
Iar eu sunt lumânare stinsă,
Am mângâiat-o printre răsuflări adânci,
I-am spus că eu sunt lume,
Ea e filă de poveste, e una din porunci...

...Noi, oamenii, nu mai citim prea mult în ultima vreme...

Diferența e că povestea mea nu-ncepe cu „a fost odată”,
Tu mă simți pe mine!
Eu n-am să pot niciodată...